

Cu o carte sînt mai mare

ghicitori, proverbe, numărători

Cu o carte sînt mai mare...
Cresc cu ploaie și cu soare,
Cu proverbe, ghicitori,
Jocuri și numărători!

2-3 NASUL, OCHII, MÎINILE; GURA

4-5 PICIOARE, DINȚII, LIMBA; URECHILE

Obiecte: În casă

6-7 UȘA, LACĂT, LUSTRA

8-9 DULAPUL, PERNA, RAMA; PERNA

10-11 PAT, FOTOLIUL; SCAUNUL, CUIER

12-13 CHIBRITUL, CUPTOR, SOBA; CEASUL

14-15 ȘORT, CĂMAȘA; BUZUNAR, SANDALE

Obiecte: Afară

16-17 SEMAFOR, ZEBRA; SCRÎNCIOBUL

18-19 TOMBERON; PANOU

20-21 SFOARĂ; CLEȘTIȘORI

22-23 PEȘTERA, PIATRA, IZVORUL

Unelte, aparate, jucării

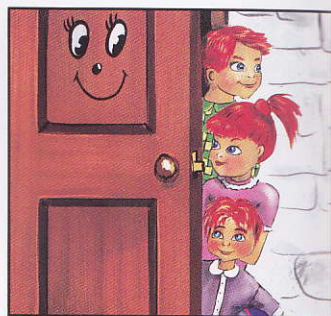
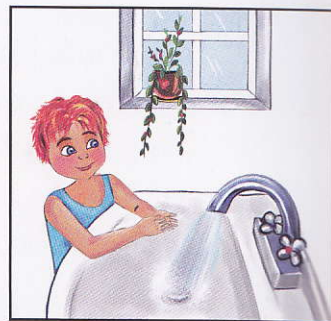
24-25 FURCULIȚA, CUȚITUL, ACUL, CIOCANUL

26-27 UNDIȚA, PASTA DE DINȚI; PERIUȚA

28-29 TELEFONUL, ASPIRATOR (2), FIERUL DE CĂLCAT

30-31 PUZZLE, LEGO/CONSTRUCTOR; CUBURI

32-33 ZMEUL; FLUIERUL, LANTERNĂ

Ființe

34-35 BEBELUȘUL, BUNICĂ; PISICA, GÎNSAC,
AGENTUL DE CIRCULAȚIE

36-37 ALBINELE, PEȘTE, ȘARPELE;
MELC, OMIDA

38-39 LEUL, IEPURELE; TIGRUL, URSUL

40-41 URSUL POLAR, MIOARE; INOROGUL

Legume, fructe, flori

42-43 MORCOVUL, PĂTRUNJEL; RIDICHEA,
PEPENELE VERDE, PEPENELE GALBEN

44-45 COPACUL; GUTUILE

46-47 CRENGILE, NUCILE; CIREȘELE

48-49 TRANDAFIR, ROMANIȚĂ, MUȘETEȘTEL;
CLOPOȚELI, DUMITRIȚA

Alimente

50-51 PÎNEA, PÎNE, LAPTELE; UNT, MIEREA

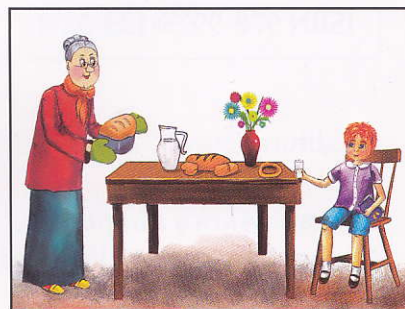
Fenomene

52-53 ECOUL, ASFINȚIT; ZBOR, VISCOLUL

54-55 LUMEA DIN VIS; SOMNUL

Cifre

56-57 DOI, TREI, PATRU, OPT, NOUĂ;
NUMĂRĂTOARE

E mai gros sau mai subțire,
Treaba lui e să respire,
E și-organ pentru miros.
Uneori este mucos.

NU-ȚI BĂGA NASUL
UNDE NU-ȚI FIERBE OALA

Câte doi ei sînt mereu –
Și la broască, și la leu,
Și la cioară, și la pește,
Și la tot ce viețuiește.
Multe văd – mai rău, mai bine,
Însă nu se văd pe sine.

Cu ele mingea pot să prind,
S-apuc, să mîngîi, să cuprind;
Cu ele strîng ciuperci, legume,
Culeg cireșe, mere, prune;
Cu ele mă apuc de bară,
Cu ele-l trag pe zmeu de sfoară;
Cu ele multe pot să fac,
Iar ele mă servesc cu drag.
Am două – și-amîndouă-mi plac.

OCHII SPERIE,
MÎINILE BUCURĂ

Orișice copil mă are.
Mă au vase și pahare,
Mă au rîuri și izvoare,
Tunuri, oale și ulcioare.
Sînt eu o deschizătură
Și îmi zice lumea . . .

Nu le vezi la tîrîtoare;
Elefantul patru are;
Omul numai două are.
Da, desigur, sînt . . .

UNDE NU-I CAP,
VAI DE PICIOARE

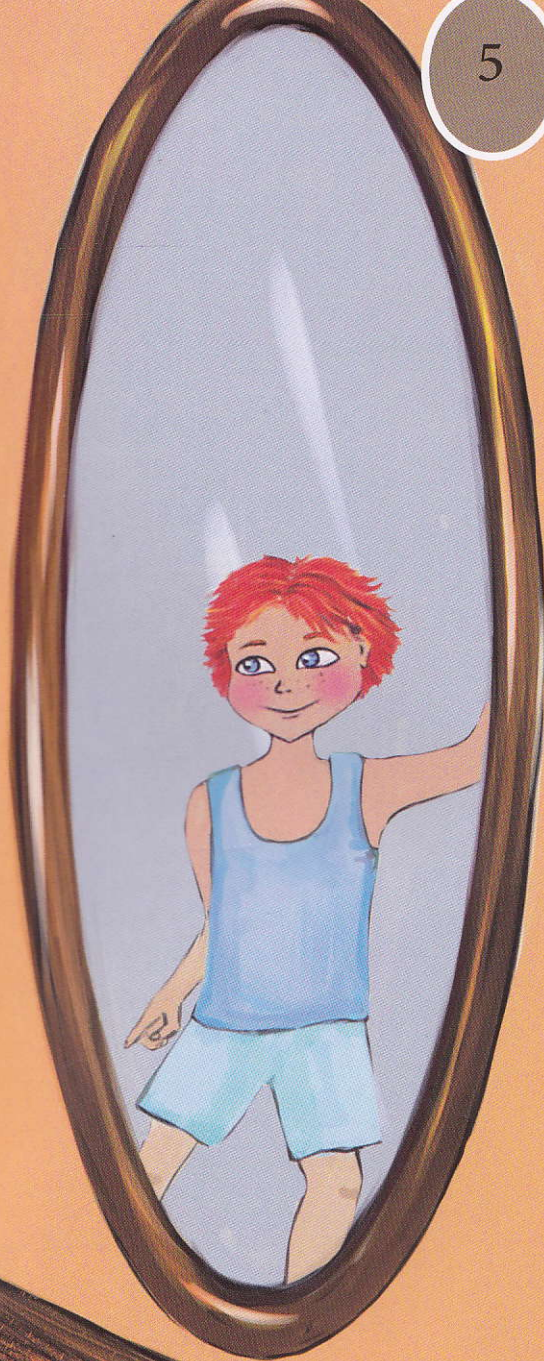
Stau în gură înșirați,
În smalț alb sînt îmbrăcați,
Sînt uniți ca niște frați,
Chiar și cei îndepărtați.
Doar cu ei putem mușca,
Ruguma și mesteca.
Ai ghicit deja cumva?

Orișice viețuitoare –
Deci și omul – clar, o are.
Fără ea, cum să vorbim?!
Cînd tăcem, o înghițim!
Clopotul o are-n el
Și ceasornicul, la fel.
O vedem la-ncălțăminte
Sub șiretul ce o prinde.
E și-o lamă de metal.
Cum îi spune, așadar?

LIMBA TAIE
MAI RĂU CA SABIA

Eu am două, acul – una,
Eu ascult cu ele-ntruna,
Acul însă nu aude,
Căci e gaura lui surdă!
De se-ntîmplă să nu-mi pese,
Pe-una intră, pe-alta iese!
De vreau tot să deslușesc,
Eu pe dată le ciulesc!

Sînt o tăietură-n zid –
De intrat sau de ieșit,
Dar, vă rog, nu mă trîntiți,
Chiar dacă sînteți grăbiți.
La dulap mă vezi pe mine
Și, desigur, la mașină.
Mă mai vezi la frigider,
La tractor, elicopter.

Încerc ușa să descui,
Însă cheia nu-i și nu-i;
Oare chiar s-o fi pierdut?
Și o iau de la-nceput;
Nu pot să-i mai dau de capăt –
Ușa are-un trainic . . .

De tavan e suspendată
Și cu becuri e dotată;
Cu ea casa-i luminată –
Face zi la miez de noapte.

VORBELE DULCI :
DESCHID UȘA
CEA DE FIER

UȘA DESCHISĂ
DE ORICINE
PRIMEȘTE